

FOAIE PAROHIALĂ

25 - 31 august 2024

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Tăierea Capului Sfântului Ioan Botezătorul joi, 29 august 2024; ora 11.00 Sfânta Liturghie Post și Ajun

Cel ce ca un Mucenic și Proroc și Botezător și ca un glas și sfeșnic și în-ger și mai mare decât prorocii ești mărturisit de Dumnezeu, roagă pe Domnul să mântuiască de toate ispitele și de vătămarea cea potrivnică pe cei ce săvârșesc cu dragoste pomenirea ta, cea de lumină aducătoare, Înaintemergătorule.

Rai de Taină ești, Născătoare de Dumnezeu, care ai odrăslit nelucrat pe Hristos, de Care lemnul Crucii cel de viață purtător, pe pământ a fost sădit. Pentru aceasta, acum înălțat fiind și închinându-ne Lui, pe tine te mărim. Pe Înaintemergătorul lui Cristos, pe Botezătorul și Prorocul, să-l cinstim credincioșii cu curată conștiință, ca pe un mărit Propovăduitor și al pocăinței învățător și ca pe un mucenic cu totul adevărat al Mântuitorului că nebunia lui Irod muștrând, capul i s-a tăiat.

Acum s-a arătat nouă Botezătorul Mântuitorului și veselește duhovnicește gândurile credincioșilor, frumusețea pustiei și pecetea prorociilor. Pentru că s-a arătat Înaintemergător al lui Cristos și mărturie nemincinoasă a venirii Lui. Deci, cu cântări spirituale, cu un glas lui Ioan să-i grăim: Prorocule, Propovăduitor al Adevărului, roagă-te să ne mântuiască pe noi.

Spăimântatu-s-au, Curată, toate cetele îngerești, de înfricoșătoarea Taină a nașterii tale. Cum Cel Ce ține toate numai cu voia, în brațele tale ca un Om a fost ținut și cum a luat început Cel mai înainte de veci? Cu lapte a fost hrănit Cel Ce hrănește toată suflarea cu negrăita Sa bunătate. Pe tine, ca pe Maica lui Dumnezeu, după adevăr laudându-te, te mărim.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Ionuț Bogdan Pop**, și **Sofia Laza**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Ori El, ori nimic!

Petru și ceilalți ucenici tocmai au văzut minunea înmulțirii pâinilor, însă în momentul în care sunt singuri în barcă, înconjurați de valuri amenințătoare și de furtună, au nevoie de noi semne care să le confirme prezența Mântuitorului. Petru face o cerere cel puțin îndrăznească: aceea de a merge pe ape la fel ca Isus. Totul se desfășoară în logica aceluia faimos: “totul este cu puțință celui ce crede”, completat desigur de cel puțin la fel de faimosul: “fie ție după credința Ta!” Pașii celui dintâi dintre apostoli se sprijină pe ape ca și pe pământ uscat atâta timp cât privirea și credința sunt ancorate în Fiul lui Dumnezeu. Când însă privirea se desparte de cea a lui Isus și credința se scufundă sub valurile neîncrederii, picioarele lui Petru devin de plumb și el se scufundă odată cu credința lui. Mâna Mântuitorului îl apucă și cuvintele Sale îl trezesc din mrejele fricii: “de ce te-ai îndoit puțin credinciosule?”

Momentul contemplat ne vorbește de calea Bisericii după Învierea Domnului și de cea a fiecăruia dintre noi în timp ce traversăm marea cea amară a acestei lumi. Ni se pare că suntem singuri, că Domnul este departe și că totul este o nălucire în jurul nostru. Avem nevoie încontinuu să vedem semne, să simțim prezența Mântuitorului, să auzim glasul Lui, și Isus ne vine în întâmpinare încontinuu. Este tot timpul cu noi, însă întunericul lumii, furtunile și valurile din viața noastră ne împiedică să-l vedem. Suntem tot timpul la un bob de credință distanță de Dumnezeu. Împreună cu Petru, suntem și noi în siguranță atâta timp cât vorbim cu Domnul, cât îi cerem ajutorul. De multe ori însă, la fel ca Principele Apostolilor, ne îndepărtăm privirea și ne lăsăm fascinați sau speriați de ceea ce vedem în jur. Spectacolul care ne înconjoară, astăzi ca și mereu probabil, este unul jalnic: suntem speriați de crize, pericole, vești de războaie. Pare că barca vieții noastre și barca Bisericii se apleacă periculos de mult, pare să ia apă și în loc să strigăm ca și Petru “Doamne ajută-ne”, ne lăsăm cuprinși de disperare. Isus ne spune: “îndrăznește, îndrăzniți, Eu am biruit lumea”, însă noi prin atitudinea noastră de multe ori îi replicăm: “da, dar uite ce tsunami se apropie”, și inevitabil ne scufundăm.

Întrebarea pe care trebuie așadar să ne-o punem este următoarea: credem că Isus poate să facă tot ceea ce a promis, nu în general, ci în mod concret, în viața noastră? Și iarăși: credem că Cel ce a înmulțit pâinea, o mai face și astăzi, dăruindu-ne o frământătură nouă, diferită de cea a lumii în care trăim? Și mai ales: suntem dispuși să mergem pe urmele Lui, ieșind din logica cetății lumesti pentru a intra în cea a Împărăției Cerurilor? Fiindcă într-adevăr marea este extrem de agitată, valurile înfricoșătoare și barca se clatină periculos de mult. Unul singur este Cel ce poate să ne mântuiască: Cel ce calcă orgoliul valorilor și poruncește furtunilor cu un simplu cuvânt. Așadar, ori El ori nimic!

PSS Claudiu, Episcopul Eparhiei de Cluj-Gherla